

ပျော်ပွဲစုံစွာ ၊ ဟိုး ဝမ်ဝါ ဒီဇင်ဘာ

(Arthur Wong, California, U.S.A.
December 2007.)

အများကြိုက်တဲ့ ခရစ်တော်မွေးနေ့ (ခေါ်)
နာတလူးပွဲတော်သည်မကြာမီ ရောက်တော့မည် ။
ဤနေ့သည် ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်များရော
ခရစ်ယာန် မဟုတ်သူများပါ စောင့်မျှော်နေတဲ့
ရက်ထူးရက်မြတ် ဆိုရင်မမှားပါဘူး ။ အထူးသဖြင့်
လွတ်လပ်တဲ့ ဒီအမေရိကန်နိုင်ငံမှာ
အလုပ်ပိတ်ရက်ဖြစ်သည့်အလျောက် ၊
လူမျိုးမရွေး ၊ ဘာသာမရွေး ၊ အားလုံးအတူတူ
အနားယူအပန်းဖြေကြ၏ ။ အိမ်သူအိမ်သားနဲ့အတူ
ပျော်မြူးမိတ်ဆုံပါတီစသည်ဖြင့် သူ့နည်းသူ့ဟန်နဲ့
ပွဲတော်ကိုဆင်နွှဲကြမြင်ပင်တည်း ။
အခြားသူများတော့မသိ ၊ ကျနော် အတွက်တော့
ဒီလိုရက်မျိုး ကြိုတိုင်းငယ်စဉ်ဘဝကိုလွမ်းတမိ၏ ။
အထူးသဖြင့် ဝမ်ဝါကျောင်းသား ဘဝကို လွမ်းမိ၏ ။
လှပသော ကျောင်းဆောင်နဲ့ ငယ်ပေါင်းများကို
မျက်စိထဲမှာ တရေးရေး မြင်ယောင်လာမိ၏ ။
ဝမ်ဝါကျောင်းတော်ကြီးသည် မဟာရန်ကုန် ၊
အလုံမြို့နယ်မှာ တည်ရှိ၏ ။
ဟိုခေတ်ခါက ဝမ်ဝါကျောင်းတော်ကြီးသည်
ဒီဇင်ဘာလရောက်တိုင်း ၊ ပြေးခုန်ပစ်ပြိုင်ပွဲ နဲ့
ခရစ်စမတ်ပွဲများ ကျင်းပစမြဲဖြစ်၏ ။ ၁၂/၂၂ နဲ့
၁၂/၂၄ ရက်နေ့တို့ဖြစ်ပါသည် ။ ၁၂/၂၄
ခရစ်စမတ်ပွဲတော် အများသိပြီးဖြစ်ပါသည် ။
၁၂/၂၂ ရက်နေ့သည် အဘယ်ကြောင့်
မုချပြေးခုန်ပစ်ပွဲနေ့ဖြစ်သနည်း ဟု
မိတ်ဆွေအချို့က မေးကောင်းမေးလိမ့်မည်
။ အမှန်ကတော့ ထိုနေ့(၁၂/၂၂)သည်
တရုတ်ပြက္ခဒိန်အရ “တုံးကြည်း” နေ့ဖြစ်၏ ။
တရုတ်ထုံးစံအရ မုန့်လုံးရေပေါ်စားသုံးကြလေ့ရှိ၏ ။
မိမိကိုယ်၌အတွက်တော့နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ၊
ကျောင်းပေါင်းစုံပြေးခုန်ပစ်ပြိုင်ပွဲအပြီး ၊

ကျောင်းမှအိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ ၊ မေမေ
ချက်ပြုတ်ထားတဲ့ မုန့်လုံးရေပေါ်ပူပူ
နွေးနွေးလေး အမြဲစားရတဲ့အတွက် ဒီရက်ကို
စွဲစွဲမြဲမြဲမှတ်မိ၏ ။

နှစ်စဉ်ကျင်းပနေခဲ့တဲ့ ပွဲတော်များထဲမှ ၊
ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံ မေ့မရနိုင်သော ၁၉၅၈ ခုနှစ်ရဲ့
အတွေ့အကြုံကို အောက်ပါအတိုင်း
ပြန်လည်တင်ပြပါရစေ ။

(၁) ဝမ်ဝါပြေးခုန်ပစ်ပြိုင်ပွဲ

အချိန်ကား ၁၉၅၈/၁၂/၂၂ ရက်နေ့ ။
အစဉ်အလာအတိုင်း ပြိုင်ပွဲကျင်းပမြဲ ။ ပွဲနေရာကား၊
မစ်ရှင်လမ်း ကျောင်းအလယ်ဝင်ဂိတ် လက်ဝဲဘက်ရှိ
ဘော်လုံးကွင်းမှာဖြစ်၏ ။ ဟိုအခါတွင် ၊
ဤကွင်းပြင်သည် ပျဉ်ပြားဖြင့်ဆောက်ထားတဲ့
တဲအိမ်တစ်လုံးမှလွဲ၍ အခြားအဆောက်အဦ
မရှိသေးပါ။ ထိုတဲအိမ်သည် “ဝမ်ယူး ” (ခေါ်)
ဝမ်ဝါကျောင်းသူကျောင်းသားဟောင်းများအသင်းရုံး
ခန်းအဖြစ် ကျောင်းအာဏာပိုင်များက
အသိအမှတ်ပြုထားသည် ။

ပြိုင်ပွဲအစီအစဉ်အရ တတန်းသားထဲမှ
“ ကြာပေါ့ ” အင်ချိုင်းကအပြေးပြိုင်ပွဲတွင်
၎င်း၊ “ ကင်းကောင် ” ကအမြင့်ခုန်ပြိုင်ပွဲတွင်၎င်း၊
ရွှေပေါ၊လီတုံးစိမ့်၊ချီယုံ ၊ ဟိုလာဒီစု ၊ ချိုကောက်လုံ
ကျော်ဝင်းတို့က လွန်ဆွဲပွဲ (Tug of War) တွင်၎င်း
ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ကြ၏ ။ ကြွေးကြော်အားပေးကြသော
အတန်းသားများလည်း မနည်းပါ ။ အတန်းထဲမှ
ဟီးရိုး (Heroes) ရဲဘော်ရဲဘက်တွေ
နံနက်အစောကြီးကတည်းက
ကွင်းပြင်တွင် နေရာယူကြ၏ ။ ကွင်းပြင်
တခုလုံးမှာဖြင့် ၊ ပြိုင်ပွဲဖြစ်မြောက် အောင်မြင်ရေး
အတွက် ၊ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲတွင် မပါသူများလည်း

အားတက်သရော စိတ်ညီလက်ညီ
လုပ်အားပေးကြ၏။ လုပ်အားပေးကြတဲ့
စေတနာရှင်ထဲကဆိုရင်၊ အတန်းကြီးပိုင်းက
အကိုကြီး၊ အမကြီးနဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမ များအပြင်၊
ဝမ်ယူးတွေလည်း အတော်များများ လာရောက်
လုပ်အားပေးကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ ရန်းမြင်၊
မင်းစိန်၊ ပလုပ်တုတ်၊ ပိက္ခီ၊ မောရစ်(စ)
ပီတာဆင့်၊ ချီဝင်တို့တော့ နှစ်စဉ်တွေ့နေကြ
နာမည်ကြီး ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်၏။ ။

မှတ်မိပါသေးသည်။ ။ ထိုနေ့ ပြိုင်ပွဲပြီးခါနီးအချိန်မှာ
ဝမ်းနစ်ရာ သွေးထွက်သံယို ကိစ္စတခု ပေါ်ပေါက်
လာ၏။ အခြားအတန်းက ကျောင်းသား
“ လိုင်ဟောင် (ခေါ်) လိုင်ကင်းကြူ”
သည် သူနဲ့ တတန်းထဲနေ ၊ သူ့ထက်
အကောင်ငယ်တဲ့ “ မွိုင်ဝီးဖူး” ကို အနိုင်ကျင့်ထားတဲ့
ရန်ငြိုးကြောင့်လားမသိ။ ထိုနေ့ သူတို့ ၂-ဦး
စကားများရင်း၊ ရုတ်တရက် မွိုင်ဝီးဖူး ဒေါသဖြစ်ပြီး
လက်ထဲက ဂျင်လုံးဖြင့် လိုင်ကင်းကြူ ကို
တအားထိုးလိုက်၏။ ။ ဂျင်လုံးရဲ့ တစ်လက်မခန့်
ရှည်တဲ့ သံချောင်း နဖူးထိုးမိ၏။ နှာတံအပေါ်
မျက်စိ ၂-လုံးအလယ် ထိုးမိသည့် နေရာမှ
သွေးတစ်မိမ့်ယိုထွက်နေ၏။ အနီးပတ်လည်ရှိ
ကျောင်းသားလေးများ ကြောက်လန့်
အော်ဟစ်ကြကုန်၏။ ယင်းအော်ဟစ်သံကြောင့်
ဆရာ၊ ဆရာမနဲ့ ဝမ်ယူးများ ဝိုင်းလာ၏။
ရှေးဦးသူနာပြုများက သွေးသိပ်ပေးကြ၏။ ။
(ဤနေရာတွင် Teacher Sao ပါဝင် ၊ မပါဝင်
မမှတ်မိတော့ပါ)။ ။ ၎င်းနောက် ဝမ်ယူး ၂-
ဦးက လူနာ လိုင်ကင်းကြူ ကို ဆေးရုံတင်လိုက်၏။
ဆရာဝန်ရဲ့ အဆိုအရ လူနာအသက်အန္တရာယ်
တော့မရှိပါ။ အနားယူရင်း ဒဏ်ရာကောင်းသွား
မှာပါ ဟု ဝမ်ယူးများမှတစ်ဆင့်သိရ၏။
(စိတ်ဝင်စားဖွယ် အကြောင်းတရပ်က ၁၉၅၅-
ခုနှစ်ခန့် စာရေးသူသည် တိုင်ဝမ်ကျွန်း
တိုင်ပေမြို့မှာ သူတို့ ၂-ဦး (လိုင်ကင်းကြူ နဲ့

မွိုင်ဝီးဖူး) ပြန်တွေ့ရုံမက ၊ သူတို့ အချင်းချင်းလည်း
ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်နေကြောင်း သိရ၍
စာရေးသူမှာ အလွန်နှစ်သက် ဝမ်းသာမိ၏။

(၂) Christmas eve နာတာလူးပွဲတော်
၁၉၅၈/၁၂/၂၄ ရက်နေ့ X'mas Eve ညနေခင်း၊
နေဝင်ချိန်တွင်၊ စာရေးသူသည် တတန်းထဲနေ
“ လီကွမ်ကြုံ” နဲ့ ချိန်းပြီး ရန်ကုန်မြို့ လယ်မှ
မစ်ရှင်လမ်းရှိ ဝမ်ဝါးကျောင်းသို့
လော်ကယ်ရထားဖြင့် ရောက်ရှိခဲ့၏။ ။
မစ်ရှင်ဘူတာတွင် ကရင်ကျောင်းက
မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြတဲ့ စောရောပတ်၊ စောလှမြင့်၊
စောဂျိုးဇက်နဲ့ နော်လင်း ၊ မေစိတို့နဲ့ ပက်ပင်းတိုး၏။
သူတို့အားလုံးမှာ ကရင်အမျိုးသားဝတ်စုံဖြင့်
စာရေးသူနှင့် လီကွမ်ကြုံ အား ၎င်းတို့ကျောင်း၌
ကျင်းပမည့်ပွဲတော်သို့ လိုက်မလားမေး၏။ ။
ကရင်ကျောင်းတော်မှာ ဝမ်ဝါးနှင့် မနီးမဝေး
မစ်ရှင်ဘူတာအနီး ၊ ဝါးခြမ်းတောမှာတည်ရှိ၏။
ကျောင်းလွတ်ချိန်ဂေါ်လီကစားရာမှ စာရေးသူနဲ့
ရင်းနှီးခဲ့သူများပေတည်း။ သူငယ်မ ၂-
ယောက်ကတော့ စောဂျိုးဇက်ရဲ့
ညီမရင်းများဖြစ်ကြသည်။ ။ သူတို့လှပတဲ့
ကရင်ဝတ်စုံကြောင့်လား၊ ဝမ်ဝါးသွားဖို့
စောနေသေးလို့လား မသိပါ။ ။ ကျွန်တော်တို့
စိတ်ဆန္ဒပြောင်းသွားပြီး “ ခုချက်ချင်းတခါထဲ
လိုက်သွားရင် ၊ သူတို့ပွဲထဲမှာ ငါတို့ကို
သူတို့ထပ်ရှာနေဖို့ မလိုတော့” ဟု
စဉ်းစားမိသဖြင့် ဒီကရင်မိတ်ဆွေနောက်
တခါတည်းလိုက်ပါသွား၏။ ။ ကရင်ကျောင်းမှာ၊
စောဂျိုးဇက်အုပ်စုနဲ့အတူ “ အောင်သူ” ကစားကြ၏။
ပြီးနောက် ကရင် ရိုးရာ ဝါးလုံးအက
“ Bamboo dance” ဝင်ကစားကြ၏။ ။ ပျော်ပျော်ပါးပါး
ကစားရင်း၊ ငါ့မှာ ကျွမ်းကျင်မှု မရှိသဖြင့်
ခဏတဖြုတ်မှာပင်၊ ခြေဖဝါး ဝါးလုံးအညှပ်ခံရ၍
အကြော ခိုက်မိ၏။ ။
လမ်းမရှောက်နိုင်လောက်အောင် နာကျင်၍

“အေကွာ၊ တော်လောက်ပြီ၊ ဒို့ဝမ်
 ပါပွဲသို့ဆက်ကြစို့” စိတ်ထဲတွင် ရွတ်ခါ
 သစ်ကိုင်းအရှည်ရှာ၍ လက်ကိုင်တုတ်လုပ်ပြီး
 ထော့နှယ် ထော့နှယ်ဖြင့် လမ်းရှောက်၍ လီကွမ်ကြို့
 နဲ့အတူ ဝမ်ဝါကျောင်းတော်သို့ ပြန်ရောက်၏။
 မစ်ရှင်လမ်းဘက်အလယ်ဝင်ဂိတ်မှ ကျောင်းထဲဝင်ပြီး၊
 လက်ျာဘက် လိုဏ်ဂူပြခန်းလေးသို့ ရောက်ရှိ၏ ။
 (ဗဟိုအဆောက်အဦကြောဘက်နဲ့ကပ်လျက်)။
 မယ်တော် မာလီယာနဲ့ကယ်တင်ရှင် (Jesus Christ)
 ဖွားမြင်တော်မူကြောင်း သရုပ်ပြထားသည့်
 ပြခန်းကြည့်ပြီးပြန်အတွက်တွင် “မဲ့တလုံးစိန်”နဲ့
 လော်ရွှေချမ်းတို့နှင့်ဆုံ၏။ ချပ်(ချ်) church
 ထဲဝင်ဖူးမျှော်ရအောင်ဆိုပြီးသူတို့နဲ့အတူ
 လိုက်သွား၏ ။ ဤလေးယောက်အဖွဲ့တွင်
 သုံးယောက်မှာ ကက်သလစ် မဟုတ်သော်လည်း
 (မဲ့တလုံးစိန်တယောက်သာ ကက်သလစ်ဖြစ်သ၍)
 ချပ်ထဲဝင်ပြီး မဲ့တလုံးစိန်လုပ်သည့်တိုင်း လိုက်လုပ်ပြီး
 church မှ ပြန်ထွက်လာ၏ ။ ရေငတ်တယ်ဆိုပြန်လို့
 ချမ်းမာပီလမ်းဘက်ဦးတည်၍ ဘတ်စကက်ဘောကွင်း
 အကျော်၊ ယောက်ျားအိမ်သာ မရောက်မှီ
 အလယ်မြေကွက်မှာတည်ရှိတဲ့ သောက်ရေကန်
 (အမှန်တော့သောက်ရေတိုင်ကီ) သို့
 ဦးတည်သွား၏ ။ လူဆယ်ယောက်တချိန်တည်း
 သောက်သုံးနိုင်ရန် ဘုံပိုင်ခေါင်း ဆယ်လုံးခန့်
 တဆက်တည်းတပ်ဆင်ထားသည် ။
 ငါတို့လေးယောက် ရေအဝသောက်အပြီး
 “ပတ်ဖေါင် မင်းလွင်”နဲ့ သူ့ညီဖိုးတုတ်
 တို့နှင့်ဆုံပြန်၏ ။ “စောစောအိမ်မပြန်နဲ့ဟေ့ ။ ဒီည
 ၁၁-နာရီနောက်ပိုင်း၊ ကျောင်းစာဖိုမှူး
 မတ်စတာလူးက ဘဲသားဆန်ပြုတ်
 ချက်ကျွေးမယ်။ မည်သူမဆိုအခမဲ့
 စားသောက်နိုင်တယ်”ဟု ဖိုးတုတ်
 ကသတင်းပေး၏။ X'mas concert ပွဲစခန်း
 ပြီမို့ နေရာယူကြပါရန် အသံချဲ့စက်မှ
 နိုးဆော်သံကြားသဖြင့် ငါတို့တတွေ
 သောက်ရေတိုင်ကီ ရှေ့တည့်တည့် ။

ကွင်းပြင်တွင် (ဘောလုံးကွင်းငယ်မှာ)
 နေရာကိုယ်စီယူကြ၏ ။
 X'mas ပွဲတော်အတွက် မစ်ရှင်လမ်းနဲ့
 ကပ်လျက်ရှိ တထပ်အိမ်အဆောက်အဦ၊
 စာသင်ခန်း သုံးခန်းရဲ့ ကော်ရီတာ
 (corridor) ကို စင်မြင့် အဖြစ်သုံး၍
 ကွန်ဆက်ပြဇာတ်များပြသ၏ ။
 ကြွရောက်လာတဲ့ ပွဲကြည့်ပရိတ်သတ်များအားလုံး၊
 စင်မြင့်ရှေ့ကွင်းပြင်မှာနေရာယူကြ၏ ။ သို့သော်
 ထိုင်ခုံမရှိပါ။ တောရွာက အငြိမ်ကြည့်ကြတဲ့
 ပရိတ်သတ်အလား ။ ဖြစ်သလိုကြည့်ရှုကြရ၏ ။
 ပွဲကြည့်ပရိတ်သတ်တွေ ညနက်လေလေ
 များများလာလေဖြစ်၏။ လူအုပ်ထဲ၊
 နောက်တန်းက ငပုလေးတွေမမြင်ရ၍
 “မမြင်ရဘူး ။ ရှေ့တန်းက လူတွေ
 ထိုင်ပေးပါ”ဟု တချက်တချက်
 အော်ဟစ်တောင်းဆိုသံတွေကြားရ၏။
 ကွန်ဆက်လို့သာပြောတယ်၊ အမှန်တော့
 ရောကြော်ပါခင်ဗျား ။ နားထောင်ကြည့်လေ၊
 ဆိုင်းသံဗုံသံ ။ ဂီတသံ ။ တယောသံ မက၊
 ဓါတ်ပြားသီချင်းသံပါ တညံ့သံဖြင့် ဆူညံနေကြ၏။
 ဒါလည်းတမျိုးစည်ကားတယ်ပေါ့ဗျာ ။
 ပျော်စရာကြီးပဲ မဟုတ်လား ။
 ဟုတ်ပြီ။ ဒီညပွဲမျိုးမှာဖြင့် ။ ဝါအသိမိတ်ဆွေတွေ
 အတွေ့ရအလွယ်ဆုံးနေရာဖြစ်၏။ အတန်းထဲက
 ချိုကောက်လျှံ ကျော်ဝင်း ။ ကြည်မြင့် ။ ကြည်စိုး ။
 ကြည်ဆိုးဖူ ။ လီလူရှင်၊ ဖဆပလအမှိုက်ပုံး
 ချင်ခွန်းဆင်း ။ ဝမ်ရွှေပေါ ။ ဝမ်သီပေါ ။
 ကြာပေါအိမ်ချိုင့် ။ ခေးဝမ် ။ တိတ်စိန် ။ ဖင်ဝါစိတ် ။
 လီဖူးလုံ စသည်တို့နှင့် တွေ့ဆုံရတင်မက ။
 အခြားတန်းက မိတ်ဆွေများဖြစ်တဲ့ ဖက်တီးလီရှုကင်
 ။ အရှည်ကြီးမာရိမိန်း၊ ဗီတာပန်း၊
 (ဗီတာရန်းတော့မတွေ့ပါလား) လိဆန် ။
 လက်ကျိုး ။ ဘီအိုဆီ ။ လုပ်စီး ။ အမေကြီး ။
 သံချောင်း ။ အရင်၊ ဂျပုဂျင်ဝီး ။

လောက်ကျန် ၊ ငကြောင် ချောင်ရွှေဝါ ၊
 ကြောင်ချီးဝါ စသည်တို့နှင့်လည်း
 တွေ့ရ၍ နှုတ်ဆက်လို့ မဆုံးနိုင်ပါ ။
 ပီတိကိုလည်း မထိမ်းနိုင်ပါ ။
 တကယ်တော့ ဒီညလာရတဲ့
 အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ ၊ ကွန်ဆက်တွင်
 ပါဝင်သရုပ်ဆောင်သူ မိတ်ဆွေများအတွက်
 အားပေးရန်ဖြစ်သည်။ ဤပွဲတွင် အကြိုက်များတဲ့
 အစီအစဉ်ဆိုရင်ဖြင့်၊ (၁) ပေါ်ပြူလာ
 အင်္ဂလိပ်သီချင်းထဲက **Hit Songs**
 1.Florence 2.Look for a star. 3.The
 Young Ones. 4. Whatever Will Be Will Be
 တို့ရယ် ၊ (၂) သရုပ်ဆောင်ပြကွက်အနေနှင့်၊
 ရုပ်ဖြောင့် ၊ အသားရည် ဖြူဖွေးပြီး မိန်းခလေးလို
 နူးညံ့သည့် အလယ်တန်းကျောင်းသား
 “ချင်အမိန်း” ရဲ့ဂျပန်ကီမိုနိုဝတ်စုံနဲ့ကပြသီဆိုသည့်
Madame Butterfly ရယ်၊ (၃)
 လူရွှင်တော်ကျောင်းသား “လူကာစိုက်”
 ဂဲ့ “ကားဘီးပေါက်” ဟာသပြကွက်တို့
 ဖြစ်ပါသည်။ ဤမျှနှင့် မကသေး ၊ အတန်းကြီးပိုင်းက
 ကျောင်းသူကျောင်းသားများနှင့် ဝမ်းယူးများ
 ပူးပေါင်းတင်ဆက်ပြသသော ဇာတ်တုပ်ကြီး “**The
 Three Kings come to Lord Jesus.**” လည်းအလွန်ဘဲ
 ကြည့်ကောင်း၏ ။ ပွဲကောင်းလွန်းလို့ ၊ စင်မြင့်မှ
 ဒီသောက်ရေကန်ထိ ၊ အလယ်ကွင်းပြင်တခလုံးမက ၊
 နံဘေးဘက်တိုက်ကြီးပေါ်က ပြုတင်းပေါက်များပါ
 ပွဲကြည့်ပရိသတ်များနှင့် ပြည့်လုံနေ၏ ။
 ညဆယ်နာရီခွဲ ၊ ပွဲပြီးသည်အထိ စည်ကားလှ၏။
 ပွဲပြီးသည့်နောက်၊ ကက်သလစ်ဘာသာဝင်များက
 ညဉ့်နက် မတ်(စ်) **Mass** ခံယူရန် ချပ်(ချိ) **Church**
 သို့ဆက်သွားကြ၏ ။ မိမိတို့မှာတော့ မိန်းခလေး
 ကျောင်းဆောင်ဘက်ဦးတည်၍၊ ‘ရှောက်ပတ်
 ကြည့်အုံးမယ် ၊ အိမ်မပြန်ချင်သေးဆိုပြီး
 ရောက်လေရာ ရှောက်သွားကြရာ ည (၁၁)နာရီထိုး
 သည်နှင့် တပြိုင်နက် ၊ အားလုံးလိုလို ၊
 ဆန်ပြုတ်သောက်ရန် ဘတ်စကက်

ဘော်လုံးကွင်းသို့ အချိန်မှီ ပြန်ရောက်ကြ၏ ။
 ဖိုးတုတ်စကားတဝက်တော့မှန်၏ ။

 ဆန်ပြုတ်တော့ သောက်ရပါသည် ၊
 သို့သော် ဘဲသားမတွေ့ပါလား၊ အေ -
 ဘဲသားဆန်ပြုတ်တဲ့ဗျာ ၊ ရှိပစေတော့ ၊ ရှိပစေတော့
 ၊ ဗိုက်ဆာနေချိန် ဆန်ပြုတ်အဝသောက်ရလို့ကျေနပ်
 လောက်ပါပြီ ။ ဤသို့နှင့် ည (၁၂) နာရီထိုးပြီး
 သာယာတဲ့ ချပ်(ချ)ခေါင်းလောင်းသံလဲ ကြားရပြီး
Merry X'mas စကားနဲ့ ဝမ်းသာစွာ
 နုတ်ဆက်ဆုတောင်းကြ၏ ။ အိမ်ပြန်ချိန် တန်၍
 ကောက်လုံ ၊ ဆွီးဖူတို့ မော်တော်ကားရှိတဲ့သူတွေက
 ၊ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဂျစ်ကားကိုယ်စီ၊ တစီးစီးနဲ့
 အိမ်ပြန်ကုန်၏ ။ မိမိမှာတော့ ခြေနာနေ၍
 ကျောင်းမှာတညလောက် အိပ်ရန်တာစုနေ၏။
 လီးကွမ်ကြုံလည်း လိုက်အိပ်ရန်
 သဘောတူသောကြောင့် ဘော်တာ ကြည်မြင့် နှင့်
 မဲ့တလုံးစိန်မြင့်သိန်းရဲ့အကူအညီဖြင့်သုံးထပ်တိုက်
 ဘော်တာဆောင်သို့ ရောက်သွား၏ ။ အိပ်ရာဝင်ခါနီး
 ပီတာဆင့်နှင့် မောရစ်(စ်)သွားတိုးမိ၏ ။ ဗုဒ္ဓေါ ၊
 ဒီမောရစ်(စ်)ဟာဖြင့် မနေ့တနေ့က ၊ဖါသာတင်းနစ်
 ရုံးခန်း ရှေ့ကော်ရီတာမှာ စာရေးသူတို့ကို
 ဒူးထောက်ခိုင်းတဲ့ ဆရာလေးပဲ မဟုတ်ပါလား။
 ‘ဝတော့အနှင်ခံရတော့မယ် ’ဟုစိတ်ထဲ
 တထိပ်ထိပ် ဖြစ်နေ၏။ သို့သော် စိတ်တင်းပြီး
 သူတို့ကို ပြုံးပြပြီး ခပ်တည်တည်အိပ်ရာဆက်ဝင်၏ ။
 တအောင့်လေးအတွင်း
 ခြေသံတဖြည်းဖြည်းဝေးသွားတော့မှပဲ
 စိတ်ချပြီးအိပ်ပျော်သွား၏။ နောက်
 တနေ့နံနက်မိုးလင်းချိန်၊ လီးကွမ်ကြုံ
 နဲ့အတူ လော်ကယ်ရထားနဲ့ အိမ်ပြန်ရောက်ကြပေ
 သည် ။ (စကားချပ်) - ထိုည
 ခြေနာလမ်းမလျှောက်နိုင်သောကြောင့်
 ဘော်တာဆောင်တွင် တညအိပ်ရခြင်းဖြစ်သည်။
 အမှန်မှာ ခါတိုင်းနှစ်ဆိုလျှင် ည (၁၂) နာရီ ဝမ်းဝါ

X'mas Eve ခေါင်းလောင်းသံကြားသည်နှင့် ၊
 လီးကွမ်ကြုံနဲ့အတူ ရန်ကုန်မြို့ထဲသို့လမ်းလျှောက်
 ပြန်လေ့ရှိ၏ ။ အိမ်ပြန်လမ်းတလျှောက်လုံး
 ရရာသီချင်းဖြင့် အော်ကျယ်ဟစ်ကျယ်သီဆိုရင်း
 တွေ့သမျှ မိတ်ဆွေသူစိမ်း မရွေး **Merry X'mas**
 ဟုဆို၍ နှုတ်ဆက်၏ ။ မစ်ရှင်လမ်းဝမ်ဝါမှစပြီး ၊
 ဂျင်မခါနာဆေးရုံ ၊ စိန်ဂျွန်းအမျိုးသားကျောင်း ၊
 အကျဉ်းထောင် ၊ ဆေးကျောင်း ၊
 စိန်ဂျွန်းကွန်ဗင်းကျောင်း ၊ စိန်မေရီချ(ချ်) ၊ စကော့ဈေး
 ဆိုတဲ့ လမ်းကြောင်းအတိုင်း
 ရှောက်လို့တော်သေးသည်။ နို့မဟုတ်
 လူနေများတဲ့ရပ်ကွက်ဆိုလျှင် အရိုက်ခံရဖို့
 သေချာလိမ့်မည် ။ လမ်းမှာလည်း တခါခါ
 မော်တော်ကားပေါ်က **X'mas Carol** အဖွဲ့တွေ
 သီချင်းတကျော်ကျော်နဲ့ စာရေးသူတို့ဘေးနားမှ
 ဖြတ်ကျော်သွား၏ ။ သီချင်းသံကြားတော့
 စာရေးသူတို့လည်း မတောက်တခေါက်နဲ့ လိုက်ဆို၍
 ကိုယ့်ဟာကိုယ် အဟုတ်ကြီးထင်ပြီး ဒို့နှစ်ယောက်
 အရမ်းပျော်မိ၏။ အော် -
 ငါတို့ဘယ်လိုဖြစ်သွားပါလိမ့် ။ အရက်မသောက်ပဲနဲ့
 မူးနေပြီထင်ပါရဲ့” ၊ တော်တော်ရူးခဲ့တဲ့ ကိုယ်တို့
 တဆယ်ကျော်သုံးနှစ်ပတ်လည် အရွယ်ပါကလား ။
 “အိုး - ဖိုကင်းမိမှာနော် **Forgive me, My Lord.**”